

Ur natur

Ulrika Krynitz och Håkan Strotz lever som de lär. Både deras företag och deras hem genomsyras av övertygelsen att använda de resurser som finns där man befinner sig. I deras fall har skogen varit både en källa till inspiration och inkomst.

Text MARIA RINALDO **Foto** GUNILLA WELIN

En stor del av
inredningen har
Håkan snickrat
själv, oftast
efter Ulrikas
instruktioner.

I det stora vardagsrummet går man direkt ut i växthuset genom ett par dubbeldörrar av glas. Växthuset har de själva designat och byggt.

Inte långt från det lilla samhället Ödeshög ligger en liten samling små gårdar utmed en slingrig och smal väg. Efter ett backkrön glimmar sjön till. Ulrika Krynitcz och Håkan Strotz's grå hus badar i solskenet på gårdstunet. Nedanför växthuset som byggts ihop med huset finns ett grönsaksland. En klunga får med sina lamm bräker i hagen närmare sjön. Allt är inramat av vackra gårdsgårdar.

Håkan är i grunden jägmästare och Ulrika biolog. Som nyutexaminerade och med ett barn på väg köpte de 1993 den då rätt nedgångna gården Sjögetorp intill sjön Visjön.

– Från början var det väl en tanke att skapa ett självhushåll. Inte självhushåll i en strikt puritansk mening utan mer att leva på så lite pengar som möjligt. Vi lekte med tanken på om vi kunde leva på 100 000 kronor om året, berättar Håkan Strotz.

Ulrikas egendesignade textilier binder samman inne och ute genom val av färg och mönster. På kuddarna tyget Mossa och på golvet mattan Skogsstig.

”Vid det här bordet
har Winston
Churchill suttit
och rökt cigarr.

På ladugårdens vägg sitter ett bihotell eller biholk. Håkan har gjort den genom att borra 50 mm djupa hål i vedträn. Hålen är 3–12 mm i diameter. Hålrummen mellan vedträna har han fyllt med vassrör där en nod är kvar som stopp.

Håkan började arbeta som lärare på Ombergs naturskola och 1999 startade Ulrika en firma för textildesign.

– I början hade vi två parallella företag; mitt designföretag och Håkans som hade kurser. Jag skapar tygtryck med koppling till natur. Allt vi gör har en röd tråd som har med naturen att göra, så vi kände till slut att det kanske var lättare att slå ihop allting till ett, säger Ulrika Krynitz.

Några år senare byggde de sitt första trädhushus i vad de skulle komma att kalla Skogseremitaget. I dag står där tolv små hus.

Inget är det andra likt. Några är byggda likt trädkojor, högt upp i träden, medan andra står på marken. Varje hus är vackert inrett med mjuka sköna sängar och inbjudande vedkaminer.

I det gemensamma företaget Urnatur lär de ut hur vi kan komma närmare vårt ursprung; människan som levt i och av skogen. Skogen har alltid gett oss skydd, virke, brännved och material till verktyg. I skogen har vi mat och medicinalörter.

Även i deras privata hem finns naturens estetik. I det ge-

I rummet intill köket, framför en vedkamin, står två läsfätöljer klädda med Ulrikas egendesignade sammetstyg Mossa. I vitrinskåpet som Håkan gjort ligger djurkranier som han samlat på sig under åren.

Alla hus på gården, både de nybyggda och parets eget boningshus smälter in i miljön. Gärdesgårdar ramar in och delar upp ytorna över hela området. De som stått flera år har blivit vackert bebodda av olika mossor och lavar.

mytliga köket hänger köksskåp byggda av Håkan med luckor av massiv ek. Virke som han har skaffat genom sitt arbete som naturvårdare. I rummet intill, framför en vedkamin, står två läsfätöljer klädda med Ulrikas egendesignade sammetstyg med mossmönster.

– Här i bostadshuset eldar vi i en kamin för att värma vattentankarna under vintern och under sommaren värms vattnet med en solpanel, berättar Håkan Strotz.

Det största rummet i huset är vardagsrummet med ljusinsläpp från tre vädersträck. Väggar, tak och golv är ljusa och ett enormt gammalt träbord fångar blicken när man kliver in.

– Vid det här bordet har Winston Churchill suttit och rökt cigarr. Det kommer från ett danskt företag som tillverkade cigarrer, berättar Ulrika Krynitz.

I den stora svängda soffan ligger kuddar klädda med hennes tyger och på golvet en tuftad och handknuten matta, även den signerad Ulrika Krynitz. Stora glasdörrar leder ut till växthuset. Även här har hon tänkt till i designen.

– Det är samma bredd på växthuset's fönster som det är på fönstren på huset. Det gör att det smälter in, förklarar hon.

Förutom det varma växthuset har de också byggt ett kallt växthus intill ladugården. Idén med att ta tillvara på allt går igen även

En bit bort från trädskjogen, mitt i skogen, står ett bord gjort med naturens material. Det är skapat av tyskan Gabriele Kubo, en konstnär som är verksam i Japan. Verket heter Komorebi, ljuset som faller genom trädskjogen. Man kan sitta på små kuddar av mossor runt bordet. Verket är som ett samlingsbord för meditation.

FOTO: URNATUR

”Många säger om oss att det är så nytt och bra det vi gör men vi gör ju samma sak som man gjort i alla tider egentligen.

där. Avloppet går in i växthuset via en trekammarbrunn så det blir vattnat och gödslat underifrån.

– Det är som en bassäng under så det är en konstant vattennivå under hela växthuset. Sedan finns det ett breddavlopp så om växterna inte klarar att suga upp vattnet så rinner det över dit. Nivån kan jag styra genom att vrida på en kran. Det är viktigt så att man inte dränker plantorna. Det senaste vi gjort är att vi har kört ned biokol där, berättar Håkan Strotz.

Båda är intresserade av gammal estetik och gamla hus men poängterar att det är viktigt för dem att gården inte upplevs som ett Skansen, utan att det ändå är ett boende och en verksamhet från 2000-talet. Allt måste kunna samexistera; solpanelerna och de urgamla teknikerna som de använder i byggandet.

– Många säger om oss att det är så nytt och bra det vi gör men vi gör ju samma sak som man gjort i alla tider egentligen. Man utgår från det man har, en plätt mark. Vi har det som skogen ger och vad åkrarna och landerna ger. Ängsmarkerna. Slätterängen och betesmarkerna, avslutar Ulrika Krynitz. ●

Den första trädkojan man ser har en vindlande trapp som slingrar sig upp för en tall. I kojan, som heter Luftsloppet, finns vackra bäddar och en vedkamin för kyliga nätter. Stora fönster och glasdörrar ger en makalös utsikt över skogen. En gångbro leder ut mot en utsiktsplats där man kan kontempera ängsmarken intill skogen.

Skogseremitaget

– här bor man både i och nära träden

I Skogseremitaget har Håkan Strotz och Ulrika Krynitz byggt tolv små hus. Alla är olika. Vissa är byggda likt trädkojor, högt upp i träden, medan andra står på marken. Varje hus är bekvämt inrett med vackra möbler och värmande kaminer. →

Inspiration till kojorna och deras inredning hittar de på vitt skilda platser.

– Det är högt och lågt. Potsdam är ett exempel, där ligger Alexandrovka, ett ryskt idealsamhälle som Fredrik Vilhelm III av Preussen lät bygga upp. Husen har en hysterisk snickarglädje. Ett annat exempel är Shakerrörelsen. Den har vi också inspirerats av på vissa ställen. Men även traditionell byggnadsteknik som skiftesverk, timmerhus och samiskt byggsätt, säger Håkan Strotz.

Det allra senaste tillskottet i Skogseremitaget är Kråkslottet. Det är egentligen två kojor, sammanlänkade med en gångbro, byggda uppe i träden. De har Håkan och Ulrika byggt tillsammans med arboristen Anneli Lewis Skoglund. De välvda fönstren vätter ut mot trädtopparna.

OTTOSSON
FÄRGMAKERI
AB

matt linoljefärg

inomhus för naturligt vackra rum

"Äntligen en linoljefärg för inomhusbruk som varken är hälsoskadlig eller miljöfarlig! Med linolja som bindemedel är vår matta linoljefärg ett naturligt och hållbart val. För en sund inomhusmiljö, fri från plast. Färgen fäster på de flesta underlag och ger en tålig och vacker yta."

för mer information besök www.ottossonfarg.com